

21. Sep. 1830

FACTS

Date:

21. Sep. 1830

Page number:

Dagbog A, side 98 verso – 99 verso

Mentioned people:

Christiane Julie Bielke

Christopher Budde

Peder Nicolai Arbo Collett

Sine Essendrop

Charles Ferdinand Leonard Mourier

Septima Thomssen, f. Charisius

TRANSCRIPTION

Den 21de Sept.

Da Her Thomas¹ behagede i Dag at forsove sig var jeg om Morgenen i en ikke liden Uroe over at han maaske skulde have forglemt at jeg i Dag havde min Dampbaads Billet, som han havde i sin Lomme, selv nødig; dog da han endelig arriverede med den og tillige fortalte mig at Alt mit Tøi var rigtig bleven besørget om Bord, var min videre Bekymring her overflødig, og jeg behøvede saaledes blodt at gjøre mig fuldkommen færdig til min Afreise. Da jeg havde forladt min Bopæl spadseerede jeg geleidet af Niccen C:² der om Morgenen havde indfunden sig, og af Tomas der slæbde afsted med min Randsel og med min tykke Frakke, til Toldboden og det Eneste jeg paa Veien havde at iagttage var blodt som hurtigst at gaae efter Løfte ind til Madame E:³ for at tage Afsked og derefter paa Veien at holde Øje med Thomas og saaledes forebygge at ei min Frakke isteden for at blive baaren ikke blev slæbt igjennem Gaderne; da min stammende Oppasser ikke vel kunde begribe at til en høi Mand hører en lang Frakke, som det for ham som mindre var rigtigst at lægge sammen naar han skulde bære den. I det smukke Veir som idag havde indfunden sig naaede jeg da i god betids •99 recto• til Toldboden, hvor jeg tillige med de øvrige Passagerer gik ombord paa Dampbaaden Constitution og begyndte Farten til Kjøbenhavn. Af Bekjendte traf jeg ombord Jomfrue Holck,⁴ som jeg iforveien havde seet hos Madame Tomasen⁵ og forresten ingen uden en Her Mourier⁶ fra Kjøb: især mærkelig for hans røde Haar der ikke klæder ham synderlig. Ved Moss standsede Skibet for at landsætte Passagerer der havde bestemt sig hertil hvoriblandt ogsaa Jomfrue Holck befandt sig, og da vi havde faaet nogle nye Passagerer ombord fortsatte vi Touren ud af Fjorden forbi Drøbak Horten Fjulhuk Fyr⁷ og Færder hvor vi omtrent ved Mørkningen befandt os, og styrede vi da ud i Kattegattet. Veiret var op ad Dagen begyndt at blive taaget og vi kunde saaledes ikke mere have godt af de smukke Kyster vi den heele Dag i Fjorden havde beundret, og saaledes trak da nu en stor Deel af Passagererne sig tilbage til Kahytten hvor nogle bleve siddende at passiare imedens Andre fandt det raadeligst at begive sig til Køjs. En Deel mest Mandfolk fandt dog Fornøjelse i at forblive paa Dækket, og med disse tilbragte jeg Aftenen ret behagelig med Passiaren og Sang, som da der iblandt os var et Par Tydske, der havde ret gode Stemmer og musikalsk Talent ikke blev saa ganske slet. – Før jeg forlod Cristiania havde jeg ventet at komme til at kede mig forfærdelig ombord, da jeg ingen egentlig Bekjendte havde der; men allerede ved Slutningen af den første Dag fandt jeg at jeg her havde taget •99 verso• mærkelig Feil og istedet for en kedsommelig Tour kom jeg til at gjøre en meget behagelig da jeg allerede nu havde gjort de fleste Passagerers Bekjendtskab og desuden Captainen Budde⁸ var en Mand der søgte at gjøre Passagererne Veien saa behagelig som mulig. Frøken Bjelke⁹ gav os allerede idag efter

at hun havde afgjort en lille Strid med Captainen Anledning til Latter og, da hun havde forglemt den Stilling hvori hun i Fjor havde befundet sig da han formedelst Frøkenens Seendrægtighed var seilet bort uden at medtage hende, saa at hun som en Følge heraf blev nødt til at lægge Touren gjennem Sverrig-Kjøbenhavn, saa overlod hun sig til sit sædvanlige Lune og gav os Alle ved hendes Latterligheder fulkommen Leilighed til at more os paa hendes og hendes kjære lille Hunds Bekostning saa at vi til Slutningen Alle bleve meget tilfredse med hendes Nærværelse og |da| man endelig fandt det for koldt længere |om Aftenen| at blive paa Dækket efterhaanden Alle bleve usynlige bag |deres| Køye Gardiner.

---

¹ Antagelig en tjener i Jonas Colletts hus.

² Peder Nicolai Arbo Collett.

³ Sine Essendrop.

⁴ Uidentificeret.

⁵ Septima Thomssen, f. Charisius.

⁶ Antagelig Charles Ferdinand Leonard Mourier.

⁷ Formentlig Fuglehuk Fyr.

⁸ Christopher Budde.

⁹ Christiane Julie Bielke.

Med ind og migge naaede jeg icht fuenfede og naede
Narv til Dittstedde og var fornøiet da jeg i
det Møde som til Gode og gode Gode og
uden at nogen falden i Gaderne sloge Graft, som den
godt kan vore inset for uden just et mors gæstgæst
den 21 Sept. Da jeg Thomas besøgte idag at forføre sig
var jeg om Morgenen i en lille Børn naar at jeg maade
for at se den fonglomme at jeg idag fende min Døgn
Læge Dittell, som jeg fende i den Lægen, som mig,
og da jeg endelig ankomme med den og tillige for
tatte mig at alle mit lei var mig og blaaet be
fingst en Børn, var min videre Høgherding for
overflødig og jeg besøgte fæltes Blod i Jern mig
fællomme fordi til min Elfrisp. Da jeg fende fæltes
min Bøst fæltes jeg gæstgæst af Nissen i
den om Morgenen fende indfunde sig, og af Tomas
den sloge offeret med den Hæst og den min tykke
Kvalde, til talde og at fæltes jeg den Børn fende
at jeg agtaze var blot som fæstigt at gæst offer
Løste ind til Manden E. for et lege offer og droste
gæst Børn at fælde sig med Tomas og fæltes
forbygge at ai min Kvalde i steden for et blis
børn icht bleve stolt igennem Gæstgæst, da min
flamme den Loggæst icht med Børn bære at
til en for Mand fæst en Læge Kvalde, som det
for som som mindre var vistigt at Loggæst
naar som fælde bære den. I det minde Børn som
idag fende indfunde sig naaede jeg da igen det 21
VI.

VI. 99
til Teltboden, hvor jeg tillige med de berøgte Hæjsger
jag ombod den kongelænde Constitution og bejlynde
forden til Sjælen. Af bejlynde. Hvilke jeg ombod
Jensens Hælske som jeg i forveien havde givet for
Madame Tamasen og foreskrev ingen Læge
og en Mønter for Hælske. For endelig for hans
vilde Gaard de alle Eloder som jendelig. Med Mors
Kantfæd. Døbt for at Landfætte Hæjsgeren
den Gæde bejlynde sig fortil Jendelig og som Jendelig
for Hælske bejlynde sig og de ni Jendelig nogle
nige Hæjsgeren ombod fortætte mig ligesom mig
af Jendelig forbi Hælske Hælske Hælske Hælske
og Jendelig Jendelig ombod og Hælske Hælske
ad, og Jendelig de ind: Lægsattat. Hælske
og ad Jendelig bejlynde at Hælske Hælske og de Lægsattat
alle mine Jendelig gæde af de Jendelig Hælske mig den
Jendelig Hælske Jendelig bejlynde, og Jendelig
bejlynde mig Jendelig af Hælske Hælske sig tillægsattat
Lægsattat Jendelig Hælske Hælske at gælske mine
Hælske Hælske Jendelig den værdigt at bejlynde sig til Hælske.
Lægsattat mine Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske
et forblive den Hælske, og mig Hælske Hælske Jendelig
Hælske mig bejlynde mig Hælske Hælske og Hælske Hælske
de Hælske Hælske og mig Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske
gæde Hælske Hælske og mig Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske
gælske Hælske. Lægsattat Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske
at Hælske Hælske Hælske mig Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske
ingen Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske
Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske Hælske

